16 taberile acelea. Toţi ceice vor mai rămînea din toate neamurile venite
împotriva Ierusalimului, se vor sui în fiecare an să se închine
înaintea Impăratului, Domnul oştirilor, şi să prăznuiască sărbătoarea
17 corturilor. Dacă unele din familiile pămîntului nu vor voi să se sule
la Ierusalim ca să se închine înaintea Impăratului, Domnul oştirilor,
18 nu va cădea ploaie peste ele. Dacă familia Egiptului nu se va sui,
dacă nu va veni, nu va cădea ploaie nici peste ea; va fi lovită cu
aceeaş urgie cu care va lovi Domnul neamurile cari nu se vor sui să
19 prăznuiască sărbătoarea corturilor. Aceasta va fi pedeapsa Egip-
tului, şi pedeapsa tuturor neamurilor cari nu se vor sui să praz-
nuiască sărbătoarea corturilor.

(§ 4. Isaia 4. 3. Ioel 3. 17. Apocalipsa 21. 27)

20 In ziua aceea, va sta scris până şi pe zurgălăii cailor: „Sfinte Dom-
nului“! Şi oalele din casa Domnului vor fi ca potirele de jertfă
21 înaintea altarului. Orice oală din Ierusalim şi din Iuda va fi închinată
Domnului oştirilor; toţi ceice vor aduce jertfe vor veni şi se vor
sluji de ele ca să-şi fiarbă carnea; şi nu vor mai fi Canaaniţi în casa
Domnului oştirilor, în ziua aceea.

M A L E A H I

(Mica 6. 2. Isaia 40. 10. Romani 10. 21)

(§ 1. Romani 9. 10—13. Ezechiel 85. Obadia 1.)

1 2 Proorocia, Cuvîntul Domnului către Israel, prin Maleahi: „V'am
iubit“, zice Domnul! Şi voi ziceţi: „Cu ce ne-ai iubit?“ Nu este
oare Esau frate cu Iacov?“ zice Domnul; „totuş am iubit pe Iacov,
3 şi am urît pe Esau, i-am prefăcut munţii într'o pustietate, şi moşte-
4 nirea lui am dat-o şacalilor din pustie. Iar dacă ar zice Edomul:
„Sîntem nimiciţi, dar vom ridica iarăş dărîmăturile!“ aşa vorbeşte
Domnul oştirilor: „Să zidească ei, căci Eu voi surpa, şi se vor
numi: „Ţara răutăţii“, şi „Poporul pe care S'a mîniat Domnul pentru
5 totdeauna“! Veţi vedea cu ochii voştri lucrul acesta, şi veţi zice:
„Mare este Domnul dincolo de hotarele lui Israel!“

(§ 2. Maleahi 2. 1—9. Levitic 22. 18—25. Pildele 15. 8. Psalmul 66. 18.)

6 Un fiu cinsteşte pe tatăl său, şi o slugă pe stăpînul său. Dacă
sînt Tată, unde este cinstea care Mi se cuvine? Dacă sînt Stăpîn,
unde este teama de Mine?“ zice Domnul oştirilor către voi, preo-
ţilor, cari nesocotiţi Numele Meu, şi cari ziceţi: „Cu ce am nesoco-
7 tit noi Numele Tău?“ Răspund: Prin faptul că aduceţi pe altarul Meu
bucate necurate!“ Şi dacă ziceţi: „Cu ce Te-am spurcat?“ răspund:
8 „Prin faptul că aţi zis: „Masa Domnului este de dispreţuit!“ Cînd
aduceţi ca jertfă o vită oarbă, oare nu este rău lucrul acesta? Cînd
aduceţi una şchioapă sau beteagă, nu este rău lucrul acesta oare? Ia
adu-o dregătorului tău! Te va primi el bine pentru ea, va ţinea el
9 seama de ea oare?“ zice Domnul oştirilor. Şi acum, vă rog, rugaţi-
vă lui Dumnezeu să aibă milă de noi! Vă va primi El oare cu bună-
voinţă, cînd mînile voastre fac astfel de lucruri?“ zice Domnul oşti-
10 rilor. „Cine din voi va închide porţile, ca să n'aprindeţi degeaba
focul pe altarul Meu? N'am nici o plăcere de voi“, zice Domnul
oştirilor, „şi darurile de mîncare din mîna voastră nu-Mi sînt plă-
11 cute! Căci dela răsăritul soarelui până la asfinţit, Numele Meu este
mare între neamuri, şi pretutindeni se arde tămîie în cinstea Nume-
lui Meu şi se aduc daruri de mîncare curate; căci mare este Numele
12 Meu între neamuri“, zice Domnul oştirilor. „Dar voi îl pîngăriţi, prin
faptul că ziceţi: „Masa Domnului este spurcată, şi ce aduce ea este
13 o mîncare de dispreţuit!“ Voi ziceţi: „Ce mai osteneală!“ şi o dis-
preţuiţi“, zice Domnul oştirilor; „şi aduceţi ce este furat, şchiop sau
beteag: „Iată darurile de mîncare pe cari le aduceţi! Pot Eu să le
14 primesc din mînile voastre?“ zice Domnul. „Nu! blestemat să fie
înşelătorul, care are în turma lui o vită de parte bărbătească, şi

totuş juruieşte şi jertfeşte Domnului o vită beteagă! Căci Eu sînt
un Impărat mare“, zice Domnul oştirilor, „şi Numele Meu este în-
fricoşat printre neamuri.

(§ 1. Deu. 33. 8-11. Nu. 25. 11-13. Ne. 13.4-10, 28.29. 1 Sa. 2.12-17,27, etc.)

2 „Acum, către voi se îndreaptă porunca aceasta, preoţilor!
2 Dacă nu veţi asculta, dacă nu vă veţi pune inima ca să daţi slavă
Numelui Meu“, zice Domnul oştirilor, „voi arunca în voi blestemul,
şi voi blestema binecuvîntările voastre; da, le-am şi blestemat,
3 pentrucă n'aveţi pe inimă porunca Mea. Iată, vă voi nimici sămînţa,
şi vă voi arunca balega în faţă, balega vitelor pe cari le jertfiţi,
4 şi veţi fi luaţi împreună cu ele. Veţi şti atunci că Eu v'am dat po-
runca aceasta, pentruca legămîntul Meu cu Levi să rămînă în pi-
5 cioare“, zice Domnul oştirilor. „Legămîntul Meu cu el era un legă-
mînt de viaţă şi de pace. I l-am dat ca să se teamă de Mine; şi el
6 s'a temut de Mine, a tremurat de Numele Meu. Legea adevărului
era în gura lui, şi nu s'a găsit nimic nelegiuit pe buzele lui; a um-
blat cu Mine în pace şi în neprihănire, şi pe mulţi i-a abătut dela
7 rău. Căci buzele preotului trebuie să păzească ştiinţa, şi din gura
lui se aşteaptă învăţătură, pentru că el este un sol al Domnului oş-
8 tirilor. Dar voi v'aţi abătut din cale, aţi făcut din lege un prilej de
cădere pentru mulţi, şi aţi călcat legămîntul lui Levi“, zice Domnul
9 oştirilor. De aceea şi Eu vă voi face să fiţi dispreţuiţi şi înjosiţi îna-
intea întregului popor, pentrucă n'aţi păzit căile Mele, ci căutaţi la
faţa oamenilor, cînd tîlmăciţi legea.

Impotriva căsătoriilor cu femei străine. (§ 2. Esdra 9. 1-3, 14. Neem. 13. 23—29. Mat. 19. 3—9).

10 N'avem toţi oare un singur Tată? Nu ne-a făcut oare un sin-
gur Dumnezeu? Pentruce dar sîntem aşa de necredincioşi unul faţă de
11 altul, pîngărind astfel legămîntul părinţilor noştri? Iuda s'a arătat
necredincios, şi în Iuda şi la Ierusalim s'a săvîrşit o urîciune ido-
lească; căci Iuda a spurcat ce este închinat Domnului, ce iubeşte
12 Domnul, şi s'a unit cu fiica unui dumnezeu străin. Domnul va ni-
mici pe omul care a făcut lucrul acesta, pe cel ce veghează şi răs-
punde,[1] îl va nimici din corturile lui Iacov, şi va nimici pe cel ce
13 aduce un dar de mîncare Domnului oştirilor. Iată acum ce mai fa-
ceţi: Acoperiţi cu lacrămi altarul Domnului, cu plînsete şi gemete,
aşa încît El nu mai caută la darurile de mîncare, şi nu mai poate
14 primi nimic din mînile voastre. Şi dacă întrebaţi: „Pentruce?“.....
Pentrucă Domnul a fost martor între tine şi nevasta din tinereţa ta,
căreia acum nu-i eşti credincios, măcar că este tovarăşa şi nevasta
15 cu care ai încheiat legămînt! Nu ne-a dat oare Unul singur Dumne-
zeu suflarea de viaţă şi ne-a păstrat-o? Şi ce cere acel Unul sin-
gur? Sămînţă dumnezeiască! Luaţi seama dar în mintea voastră, şi
16 niciunul să nu fie necredincios nevestei din tinereţa lui! „Căci Eu
urăsc despărţirea în căsătorie,—zice Domnul, Dumnezeul lui Israel,
—şi pe cel ce îşi acopere haina cu silnicie, —zice Domnul oştirilor.—
„De aceea, luaţi seama în mintea voastră, şi nu fiţi necredincioşi!“

Răsplata dumnezeiască. (§ 1. Ier. 12. 1. Mat. 11. 7—12; 21. 25, 37—44. Za. 13. 9. 1 Petru 4. 17, 18.)

17 Voi obosiţi pe Domnul prin cuvintele voastre, şi mai întrebaţi:
„Cu ce L-am obosit?“ Prin faptul că ziceţi: „Oricine face rău este
bun înaintea Domnului, şi de el are plăcere!“ Sau: „Unde este Dum-
nezeul dreptăţii?“

3 Iată, voi trimete pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea.
Şi deodată va intra în Templul Său Domnul pe care-L căutaţi: adică
Solul legămîntului, pe care-L doriţi; iată că vine, - zice Domnul oşti-
2 rilor.—Cine va putea să sufere însă ziua venirii Lui? Cine va ră-
mînea în picioare cînd Se va arăta El? Căci El va fi ca focul topi-

1. Un fel de zicere care înseamnă: „orice fiinţă“.

3 torului, şi ca leşia nălbitorului. El va şedea, va topi şi va curăţi ar-
gintul; va curăţi pe fiii lui Levi, îi va lămuri cum se lămureşte au-
4 rul şi argintul, şi vor aduce Domnului daruri neprihănite. Atunci da-
rul lui Iuda şi al Ierusalimului va fi plăcut Domnului, ca în zilele
cele vechi, ca în anii de odinioară. Mă voi apropia de voi pentru ju-
5 decată, şi Mă voi grăbi să mărturisesc împotriva descîntătorilor şi
preacurvarilor, împotriva celor ce jură strîmb, împotriva celor ce
opresc plata simbriaşului, cari asupresc pe văduvă şi pe orfan, ne-
dreptăţesc pe străin, şi nu se tem de Mine, zice Domnul oştirilor.
6 „Căci Eu sînt Domnul, Eu nu Mă schimb; de aceea, voi, copii ai lui
Iacov, n'aţi fost nimiciţi.

(§ 2. Maleahi 1. 12—14. Neemia 13. 10—12. 2 Cronici 31. 10. Pildele 3. 9, 10.)

7 Din vremea părinţilor voştri, voi v'aţi abătut dela poruncile Mele,
şi nu le-aţi păzit. Intoarceţi-vă la Mine, şi Mă voi întoarce şi Eu
la voi", zice Domnul oştirilor. „Dar voi întrebaţi: „In ce trebuie să
8 ne întoarcem?" Se cade oare să înşele un om pe Dumnezeu, cum
Mă înşelaţi voi?" Dar voi întrebaţi: „Cu ce Te-am înşelat?" Cu ze-
9 ciuielile şi darurile de mîncare. Sînteţi blestemaţi, cîtă vreme căutaţi
să Mă înşelaţi, tot poporul în întregime! Aduceţi însă la casa vis-
10 tieriei toate zeciuielile, ca să fie hrană în casa Mea; puneţi-Mă
astfel la încercare", zice Domnul oştirilor, „şi veţi vedea dacă nu
vă voi deschide zăgazurile cerurilor, şi dacă nu voi turna peste voi
11 belşug de binecuvîntare. Şi voi mustra pentru voi pe cel ce mănîncă,
(lăcusta) şi nu vă va nimici roadele pămîntului, şi viţa nu va fi ne-
12 roditoare în cîmpiile voastre", zice Domnul oştirilor. „Toate neamu-
rile vă vor ferici atunci, căci veţi fi o ţară plăcută", zice Domnul
oştirilor.

(§ 3. Iov. 34. 7-9. Maleahi 2. 17; 4. 1-3 Isaia 3. 10, 11.)

13 „Cuvintele voastre sînt aspre împotriva Mea", zice Domnul. „Ş
14 mai întrebaţi: „Ce-am spus noi împotriva Ta?" „Aţi zis: „Degeaba
slujim lui Dumnezeu; şi ce am cîştigat dacă am păzit poruncile Lui,
15 şi am umblat trişti înaintea Domnului oştirilor? Acum fericim pe
cei trufaşi; da, celor răi le merge bine; da, ei ispitesc pe Dumnezeu,
16 şi scapă!"—Atunci şi cei ce se tem de Domnul au vorbit adesea
unul cu altul; Domnul a luat aminte la lucrul acesta, şi a ascultat;
şi o carte de aducere aminte a fost scrisă înaintea Lui, pentru cei
17 ce se tem de Domnul, şi cinstesc Numele Lui. „Ei vor fi ai Mei",
zice Domnul oştirilor, „îmi vor fi o comoară deosebită, în ziua pe
care o pregătesc Eu. Voi avea milă de ei, cum are milă un om de
18 fiul său, care-i slujeşte. Şi veţi vedea din nou atunci deosebirea
dintre cel neprihănit şi cel rău, dintre cel ce slujeşte lui Dumne-
zeu şi cel ce nu-I slujeşte."

(§ 1. Matei 24. 2. Tesaloniceni 1. 6-10. 2 Petru 3. 7, 10-14.)

4 „Căci iată, vine ziua, care va arde ca un cuptor! Toţi cei trufaşi
şi toţi cei răi, vor fi ca miriştea; ziua care vine îi va arde", zice Dom-
2 nul oştirilor, „şi nu le va lăsa nici rădăcină nici ramură. Dar pentru
voi, cari vă temeţi de Numele Meu, va răsări Soarele neprihănirii,
şi tămăduirea va fi supt aripile Lui; veţi ieşi, şi veţi sări ca viţeii
3 din grajd. Şi veţi călca în picioare pe cei răi, căci ei vor fi ca ce-
nuşa supt talpa picioarelor voastre, în ziua pe care o pregătesc
Eu", zice Domnul oştirilor.

(§ 2. Luca 1. 18-17. Matei 17. 10-13.)

4 Aduceţi-vă aminte de legea lui Moise, robul Meu, căruia i-am
5 dat în Horeb, rînduieli şi porunci, pentru tot Israelul! Iată, vă voi
trimete pe proorocul Ilie, înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea
6 mare şi înfricoşată. El va întoarce inima părinţilor spre copii, şi
inima copiilor spre părinţii lor, ca nu cumva, la venirea Mea, să lo-
vesc ţara cu blestem!

SFIRŞITUL VECHIULUI TESTAMENT

NOUL TESTAMENT

AL DOMNULUI NOSTRU IISUS HRISTOS

TRADUS

DE

D. CORNILESCU

BUCUREŞTI
SOCIETATEA EVANGHELICĂ ROMÂNĂ
1921